

TIBETSKÁ DOGA (TIBETAN MASTIFF)

ZEMĚ PŮVODU: Tibet.

PATRONÁT : FCI.

DATUM PUBLIKACE PŮVODNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 24.03.2004.

VYUŽITÍ: Společenský, hlídací a strážní pes.

KLASIFIKACE F.C.I.: Skupina 2 Pinčové a knírači – molossoidní plemena – švýcarští salašničtí a horští psi a další plemena.
Sekce 2.2 Molossoidní plemena, psi horského typu.
Bez pracovních zkoušek.

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: Tibetská doga (Do Khyi) je prastarým pracovním plemenem nomádských pastevců v Himalájích a je tradičním strážcem tibetských klášterů. Do svého prvního objevení v antických dobách byla obklopena velkými mýty. Od Aristotelovy (384-322 př.n.l.) zmínky až po proslavené spisy Marca Pola, který cestoval do Asie v roce 1271, všechny historické prameny vysoce hodnotí přirozenou sílu a impozantnost tibetských dog – z fyzického i mentálního hlediska. Dokonce i jejich štěkot byl popisován jako jedinečná a vysoce ceněná vlastnost plemene. Významní evropští kynologové minulosti jako Martin a Youatt, Megnin, Beckmann, Siber i Strebel a Bylandt se tibetskou dogou intenzivně zabývali, protože byli fascinováni jejím původem i funkcí v tibetské kultuře. Někteří z nich dokonce považovali toto plemeno za původního prapředka všech horských psů a psů typu mastiffa. Jedním z prvních psů plemene tibetská doga, který se dostal na západní pobřeží, byl pes zasláný v roce 1847 královně Viktorii lordem Hardingem (indickým místokrálem). Později v 80. letech 19. století si dva psy přivezl do Anglie Edward VII., princ velšský. První zapsaný vrh tibetských dog se narodil v roce 1898 v berlínské zoologické zahradě.

CELKOVÝ VZHLED: Silný, mohutný, dobře stavěný pes s dobrou kostrou. Impozantní; důstojného a vznešeného vzhledu. Spojuje majestátní sílu, robustnost a vytrvalost; je vhodný k práci ve všech klimatických podmínkách. Pomalu dospívá, nejlepší zralosti dosahují feny až ve 2 – 3 letech a psi nejdříve ve 4 letech.

DŮLEŽITÉ PROPORCE:

- Mozkovna měřená od vrcholku týlního hrbolu ke stopu odpovídá délce tlamy od stopu ke špičce nosu, ale tlama může být i poněkud kratší.
- Délka trupu mírně přesahuje kohoutkovou výšku psa.

CHOVÁNÍ/POVAHA: Nezávislé. Ochrannářské. Vyžadující respekt. Maximálně věrný rodině a teritoriu.

HLAVA: Široká, těžká a silná. U dospělých psů mohou probíhat vrásky z oblasti nad očima až ke koutku tlamy.

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka: Velká, velmi mírně klenutá, se silně vyjádřeným týlním hrbolem.

Stop: Dobře definován.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: Široký, co nejtmavší v závislosti na barvě srsti, dobře otevřené nozdry.

Tlama: Dosti široká, dobře vyplněná a hluboká. Konec tlamy čtvercový.

Pysky: Dobře vyvinuté a překrývající dolní čelist.

Čelisti/zuby: Čelisti silné, s dokonalým, pravidelným a kompletním nůžkovým skusem, tj. horní řezáky těsně překrývají dolní řezáky a jsou posazeny v čelistech kolmo. Klešťový skus je přípustný. Zuby těsně přiléhají.

Oči: Středně velké, jakýkoliv odstín hnědé a v souladu s barvou srsti; čím tmavší, tím lepší. Posazené široko od sebe, oválné a mírně šikmo vsazené. Oční víčka těsně obepínající oční bulvu. Důstojný výraz.

Uši: Středně velké, trojúhelníkové, převislé, nasazené na úrovni mozkovny a oka, spadající dopředu a těsně přiléhající k hlavě. V pozornosti stočeny dopředu. Ušní boltce pokryté jemnou, krátkou srstí.

KRK: Silný, dobře osvalený, klenutý. Ne příliš výrazný lalok. Pokrytý hustou, odstávající hřívou, která však u fen není tak výrazná.

TRUP: Silný.

Hřbet: Rovný, svalnatý.

Záď: Široká a spíše plochá.

Hrudník: Dosti hluboký, střední šířky, s dobře klenutými žebry, takže průřez hrudníku tvarem připomíná srdce. Hrudní koš dosahuje až pod úroveň loktů.

OCAS: Středně dlouhý. Nasazený vysoko v přímém prodloužení horní linie; při pozornosti nebo za pohybu psa nesen vysoko, volně zatočený nad hřbetem; s bohatými třásněmi.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY: Rovné, dobře zaúhlené, celé dobře pokryté silnou srstí.

Plece: Dobře uložené, svalnaté.

Lokty: Nejsou vtočené dovnitř ani vytočené ven.

Předloktí: Rovné. Silné kosti.

Nadprstí (metacarpus): Silné, mírně skloněné.

PÁNEVNÍ KONČETINY: Silné, svalnaté, s dobrým zaúhlením. Při pohledu zezadu jsou pánevní končetiny rovnoběžné.

Stehna: Poměrně dlouhá, silná, s výrazným, pevným osvalením, ale osvalení není příliš vystupující.

Kolena: Dobře zaúhlená.

Hlezna: Silná, nízko posazená.

S paspárky nebo bez nich.

TLAPKY: Poměrně velké, silné, kulaté a kompaktní, mezi dobře klenutými prsty dobře osrstěné.

CHŮZE/POHYB: Pohyb plný síly, ale vždy lehký a pružný: s dobrým předkrokem a posunem. Se zvyšující se rychlostí mají tlapy sklon pohybovat se více pod osou těla. V chůzi

vypadá velmi rozvázně. Pes je schopen pohybovat se po nejrůznějších terénech velmi vytrvale a pružně.

OSRSTĚNÍ

SRST: Kvalita srsti je důležitější než její množství. Srst na omak drsná, silná, krycí srst ne příliš dlouhá, s hustou a spíše vlnitou podsadou v chladných měsících, která je však řidší v teplejších měsících. Psi mají výrazně bohatší srst než feny. Srst je jemná, ale tvrdá, rovná a odstávající. Nikdy není hedvábná, zvlněná ani vlnitá. Krk a plece osrstěny bohatou srstí podobající se hřívě. Ocas huňatý a s výraznými třásněmi; pánevní končetiny s bohatými třásněmi v horní části vzadu.

BARVA: Sytá černá, s tříslovými odznaky nebo bez nich; modrá, s tříslovými odznaky nebo bez nich; zlatá od syté žluté po tmavě červenou, **sobolí**. Všechny barvy musí být co nejčistší. Tříslová dosahuje od sytě kaštanové po světlejší barvy. Bílá hvězda na hrudi je přípustná. Minimální bílé znaky na tlapách jsou přijatelné. Tříslové znaky nad očima, v dolní části končetin a na spodní straně ocasu. Tříslové znaky na tlamě; znaky podobné brýlím kolem očí se tolerují.

VÝŠKA:

Výška v kohoutku: Psi : nejméně 66 cm (26 palců).
Feny : nejméně 61 cm (24 palce).

VADY: Jakákoliv odchylka od výše jmenovaných bodů se musí posuzovat jako vada, jejíž hodnocení musí být v přesném poměru k jejímu stupni závažnosti.

VÁŽNÉ VADY:

- Nedostatečná fyzická kondice a zdraví.
- Hlava lehká nebo s těžkými vráskami.
- Volně visící pysky.
- Výrazný lalok.
- Velké nebo nízko nasazené uši.
- Světlé oči nebo strnulý výraz.
- Slabá pigmentace zejména u nosní houby.
- Sudovitá žebra.
- Ocas těsně zatočený nad kyčlemi.
- Přehnaně úhlené nebo strmé pánevní končetiny.
- Těžký, vázaný pohyb.
- Pod minimální výškou, tolerance 2 cm.

DISKVALIFIKUJÍCÍ VADY:

- Agresivní nebo přehnaně plachá povaha.
- Předkus nebo podkus.
- Jiné barvy než barvy uvedené výše, například bílá, krémová, šedá, hnědá (játrová), fialová, žíhaná, vícebarevná.

Jedinci vykazující fyzické nebo povahové abnormality musí být diskvalifikováni.

Pozn.: Psi musí vykazovat dvě viditelně normálně vyvinutá varlata, zcela sestouplá v šourku.